

Direcția Generală de Asistență Socială
și Protecția Copilului
MUREȘ

LUCRARE REALIZATĂ DE UN BENEFICIAR DIN SISTEMUL AMP

despre *familia*
noastră

O familie unică, visul copiilor

Abandonați de părinți, din lipsa de posibilități materiale, la o vârstă la care începe să li se formeze personalitatea și au nevoie mai mult decât oricând de sfatul unei mame și sprijinul unui tată, copiii ajunși în sistemul de protecție a statului își doresc să reușească în viață, făurindu-și o carieră și o familie proprie. Până atunci, sunt nevoiți să se adapteze situației și să treacă prin anii adolescenței în casele de tip familial, avându-i îndrumători pe părinții sociali.

M.I., un băiat în vârstă de 16 ani, și sora sa J.I., în vârstă de 14 ani, au ajuns în sistemul de protecție a copilului la două case de tip familial din Miercurea Niraj în urmă cu un an de zile, după ce mama lor i-a abandonat. Pe ei și alți doi frați. Îi mai vizitează din când în când pe la casele de tip familial. *"Tata a murit și după un an mama a plecat de acasă. Așa am ajuns aici. M-am adaptat puțin cam greu, dar acum îmi place foarte mult și mă înțeleg bine cu fetele"*, a recunoscut J.I.

A lăsat în urmă locurile natale, prietenii de o viață și colegii de la școală. Nu s-a lăsat doborâtă, și-a făcut prieteni noi, și are două idealuri mari în viață. Să aibă o carieră în domeniul muzical și o familie a ei. *"Mi-ar plăcea să fiu cântăreață, dar în primul rând vreau să mă mut de aici și să încep o viață nouă, să lucrez unde, să am o familie a mea"*, a mai spus fata. Pentru frațele ei, M.I.,

inclusiunea în sistemul de protecție a copilului a constituit o nouă șansă la viață. În urmă cu cinci ani de zile a suferit un accident cu bicicleta, care i-a provocat probleme mari de sănătate. A urmat un tratament și se prezenta la controale periodice. Dar starea sa de sănătate s-a agravat și, după ample analize i s-a pus un diagnostic sumbru: insuficiență renală, motiv pentru care i s-a recomandat să facă dializă.

"De când am ajuns fac dializă. Înainte mergeam doar la control. Am ajuns în sistem și am stat în spital câteva săptămâni. După ce mi-au făcut analize de sânge au descoperit că am insuficiență renală. Un pic m-a decepționat, dar vreau să mă fac bine și să merg mai departe, să îmi termin liceul pentru că mi-ar plăcea o carieră de polițist", a precizat băiatul.

din casele de tip familial

C.B. este o tânără în vârstă de 15 ani care locuiește la casa de tip familial din Sâncraiu de Mureș. Părinții ei au renunțat la ea încă de când era un bebeluș, alături de alte două surori mai mari. Și-a petrecut mare parte din viață la centrul de plasament din Sighișoara, iar de la vârsta de opt ani stă la Sâncrai. Pentru ea, colegii din

"casă" reprezintă o familie. *"Eu nu țin legătura cu părinții, nu am stat așa mult cu ei cum au stat celelalte surori ale mele. Nu m-am gândit cum ar fi fost să stau cu familia, pentru mine nu înseamnă mare lucru: doar că mi-au dat viață. Nu am sentimente pentru ei deoarece m-au ținut câteva luni, după aceea m-au dat la leagănul de copii", s-a destăinuit fata.*

Este elevă în clasa a X-a la Liceul de Artă. I-ar plăcea o carieră de cântăreață și de actriță, lucruri pentru care este dispusă să învețe, să-și sacrifice timpul liber.

"Visul meu este să devin actriță deoarece de mică îmi place să mă uit la filme și mă pasionează. După ce termin liceul, ca să devin profesoară de muzică trebuie să fac pedagogie muzicală, iar dacă vreau mai mult, la Universitatea de Arte. Știu că trebuie să învăț foarte mult, să fiu mai deschisă cu oamenii, să îmi înfrânez timiditatea. Dar îmi doresc o carieră, să îmi ajut surorile și să am o familie. Pentru că nu am avut una, de când eram mică, aș fi fericită să am una în viitor", s-a destăinuit C.B.

La vârsta la care alți adolescenți gustau din bucuriile vieții, se bucurau de atenția unei familii, lumea lui H.B., o fată în vârstă de 17 ani s-a năruit. Părinții săi s-au îmbolnăvit și rudele au decis că fata o va duce mai bine în sistemul de protecție a copilului. Așa a ajuns la casa de tip familial din Sâncraiu de Mureș. *"Primul an a fost destul de greu, după aceea m-am mutat aici la școala generală și m-am obișnuit. Mergeam în fiecare săptămână acasă, sâmbăta, de dimineața până seara. Când eram acasă nu învățam așa de bine, când am ajuns aici am văzut că toată lumea învață, m-am dus la o școală generală bună și m-a motivat și pe mine să învăț",* și-a început povestea H.B.

În prezent este elevă în clasa a XI-a la Colegiul Economic "Transilvania", la profil contabilitate. Pasiunea sa pentru învățătură a fructificat-o în participarea la olimpiade școlare la matematică și engleză. *"Îmi place matematica, am zis că e o profesie de viitor. Deocamdată îmi doresc să termin liceul cu bine, cu aceleași note bune, să ajung la o facultate în Cluj și poate o profesie în domeniul contabilității nu ar strica. Mă gândesc să am o familie unică, să nu pățească copiii mei ce am pățit eu și restul vine de la sine",* a mai spus fata.

Lipsa mijloacelor materiale, imposibilitatea de a merge la școală și comportamentul inadecvat al părinților au determinat-o pe B.O., o fată în vârstă de 13 ani, să fugă de acasă împreună cu verișoara sa. Ținta a fost sistemul de protecție a copilului, unde s-au gândit că vor avea parte de condiții de trai mai bune. *"De doi ani sunt aici. Nu îmi plăcea să stau cu părinții pentru că nu au putut să mă întrețină. Am fugit de acasă, împreună cu verișoara mea, am ajuns la serviciul de intervenție în regim de urgență și de acolo aici",* a recunoscut B.O.

Fata a rămas traumatizată de evenimentele din trecut și încearcă să meargă mai departe cu ajutorul noii sale familii din casa de tip familial din Miercurea Nirajului. *"Aș fi vrut să am o familie bună, să mă dea la școală la timp, să învăț. Cred că pe mine nu mă iubeau așa de mult ca pe frații mei. A venit mama și un frate în vizită, au încercat să mă ia de aici dar nu am vrut să mă duc înapoi acasă",* a mai spus fata.

”Dacă ai școală, ai parte și ești mult mai bine văzut în societate”

A cunoscut greutățile vieții la vârsta la care alte fete trăiesc deja prima iubire și gustă din bucuriile tinereții. Florina Matei a ajuns de la vârsta de 12 ani în sistemul de protecție a copilului, lucru care a dăruit-o din punct de vedere psihic. Dar și-a pus nădejdea în Dumnezeu, care i-a scos oameni cu suflet în cale, și a început să lupte pentru viitorul ei. Este absolventă, din acest an, a Facultății de Științe Economice, Juridice și Administrative a Universității Petru Maior și speră să reușească să-și făurească o carieră în acest domeniu. Dar, mai presus de toate își dorește o familie.

Reporter: Cum ai ajuns în sistemul de protecție a copilului?

Florina Matei: În urmă cu 11 ani, mama ne-a dat, pe mine și pe sora mea, la Centrul de plasament din Sighișoara. Divorțase de tata când am avut nouă luni și din cauza posibilităților financiare reduse nu a mai putut să ne întrețină. S-a gândit la binele nostru, să avem posibilitatea să ne continuăm școala. Pe atunci eu aveam 12 ani, iar sora mea 17. Am stat la Sighișoara trei ani și după aceea am fost transferată la Centrul de plasament nr. 8 Reghin, care s-a desființat după trei ani și am fost transferată la Centrul de plasament Zau de Câmpie. Acolo am stat tot trei ani și pe urmă am ajuns la apartament (n.r.-Centrul de Tranzit). De un an de zile stau acolo. Tata nu a avut nicio treabă cu noi, nu l-a interesat viața noastră. Acum, am o oarecare revoltă, pentru că după 23 de ani pretinde că sunt copilul dumnealui. Am un oarecare dispreț. Poate că nu ar trebui, dar atâta timp cât eu am avut nevoie de el ani de zile și nu l-a interesat dacă sunt sănătoasă, am ce mânca, cu ce mă încălța, acum cu atât mai puțin mă interesează, când pot să mă descurc și să fiu pe picioarele mele.

Rep.: Cum au fost anii în centrele de plasament?

F.M.: La Sighișoara mi-a fost cel mai greu. Eram plecată prima dată de lângă mama, la 12 ani, o vârstă critică când aveam cea mai mare nevoie de ea. Am ajuns într-o lume necunoscută și am început să decad din punct de vedere psihic, să mă închid în mine. Un an și jumătate a durat și după aceea Dumnezeu mi-a scos în cale un om cu suflet bun, un preot, care m-a ajutat să depășesc momentul. Am avut alături și o prietenă, dar Dumnezeu m-a ajutat.

Rep.: Ai trecut prin atâtea greutăți, ce te-a motivat să lupți în continuare, să faci o facultate?

F.M.: Întotdeauna am știut că Dumnezeu nu mă lasă. Chiar dacă nu îl vezi cu ochii, îl simți, iar eu l-am simțit de atâtea ori. Iar facultatea tot lucrarea lui Dumnezeu a fost. Nu știu dacă chiar am realizat facultatea în sine ce reprezintă, dar știam că dacă ai școală ai parte. Ai carte, ai parte și ești mult mai bine văzut și în societate și între prieteni. Ai altă cultură și posibilitatea de a munci și de a te integra.

Rep.: Cum îți vezi viitorul?

F.M.: Vreau să mă realizez. Financiar, spiritual. Și când voi face pasul căsătoriei vreau să pot să le ofer copiilor mei ceea ce eu nu am avut: o educație bună, hrană sufletească și material să nu ducă lipsă de nimic.

Rep.: Viața te-a pus la grele încercări. Le-ai răzbit. Ce sfat le-ai da copiilor abandonați?

F.M.: Să zâmbească și să fie optimiști. Pentru că dacă ești optimist poți să vezi partea bună a lucrurilor, poți să treci peste toate chiar dacă este greu. Dar depinde și de anturajul în care te bagi, poți să alegi unul care să te formeze ca om sau să alegi unul care să te strice și să ajungi să nu valorezi nimic, nimeni să nu dea doi bani pe tine. Dar fără Dumnezeu nu poți să faci nimic bun.

Distracție și voie bună la Sâncraiu de Mureș

Distracția și voia bună au fost cuvintele de ordine în data de 7 septembrie în rândul celor peste 90 de copii din complexul de case de tip familial din Sâncraiu de Mureș.

Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului (DGASPC) Mureș a organizat la acea dată Ziua Porților Deschise, o acțiune importantă sub aspectul participării active a membrilor acesteia, în vederea înțelegerii nevoilor copiilor și tinerilor ocrotiți, acceptarea și sprijinirea lor în vederea integrării sociale în viața comunității.

Tinerii au pregătit un program artistic care a cuprins un repertoriu de cântece și o suită de dansuri moderne și țigănești, ce au încântat publicul prezent.

„De ce este important acest eveniment? Pentru că ne-am gândit să arătăm opiniei publice cum suntem noi, de fapt, cum sunt copiii din casele de tip familial și ce pot ei să facă la vârsta pe care o au acum, cu nivelul de achiziții pe care îl au, cu visele pe care sigur le au”, s-a adresat publicului Elida Deak, director general adjunct DGASPC Mureș.

Nu au lipsit nici sfaturile oferite celor 92 de beneficiari, fete și băieți, cu vârste cuprinse între 7-25 de ani, locuitori ai celor 12 case de tip familial din cadrul complexului.

„Cu toții încercăm ca, pe o perioadă de timp din viața voastră, copii, să ne punem amprenta astfel încât să reușiți să finalizați niște studii, fiecare în funcție de ce își dorește și poate, și pe urmă să poată deveni un membru activ al societății, să poată lucra, să-și mențină un loc de muncă, să își poată întemeia o familie”, s-a adresat copiilor Elida Deak.

Egy szebb jövőért

A marosvásárhelyi Talentum Alapítvány két éve személyiségfejlesztő és szociális beilleszkedést fokozó tevékenységeket tart a nyárádszeredai családi típusú házakban elhelyezett állami gondozott gyermekeknek. Ennek a programnak a keretében a gyermekek csoportos tevékenységeken, művészetterápiás műhelyeken, moderntánc csoportban vesznek részt. A tevékenységek heti rendszerességgel, a református egyház tanácstermében zajlanak.

A csoportos személyiségfejlesztő tevékenységen kívül nagy hangsúlyt fektettünk azokra az eseményekre, amelyeket a helyi közösséggel (iskola, szomszédosság, önkormányzat) együtt szerveztünk, és amelyek célja a gyermekek közösségbe való beilleszkedésének fokozása volt. Együtt ünnepeltük a Farsangot, Március 8 alkalmából felköszöntöttük és megajándékoztuk a nőket. Emlékezetes volt az andrásfalvi iskolával közösen megszervezett gyermeknap ünnepély, ahol a családi típusú házakban elhelyezett gyermekek kulturális műsorral, a Talentum Alapítvány önkéntesei pedig szórakoztató vetélkedőkkel készültek.

A kreatív műhely keretében elkészített alkotásokból összeállított kiállítást a Nyílt napok alkalmából mutattuk be, ahol a gyermekek egy nagyon színes műsorral léptek fel és mutatták meg tehetségüket a Gyermekvédelmi igazgatóság alkalmazottai, a helyi közösség előljárói, szomszédok, barátok számára.

A gyermekek által készített dekorációs tárgyakat a Nyárádszeredai Napok alkalmával szervezett vásáron értékesítettük. A munkára sarkalló pozitív hozzáállás kialakítását azzal segítettük, hogy az értékesített tárgyakkal összegyűlt pénzből a gyerekek ellátogattak

a szovátai kalandparkba, ahol az önfegyelem tanulás, és határaid megismerése mellett önfeledten szórakoztak.

Tevékenységeinkkel irányt mutatunk, értékrendszert formálunk, életvezetési készségeket alakítunk ki, lehetőségeket kínálunk feljárható utakra.

Minden állami gondozott gyermek lelke mélyén ott van a keserű érzés, ami korán tudatosodik bennük: „mi a senki gyermekei vagyunk, velünk igazságtalanság történt, mi haragszunk erre a világra, ezért gyanakodva és haraggal nézünk a körülöttünk levő emberekre”.

A velük foglalkozó felnőtteknek is kemény feladatuk van, mert ezeket a tétovázó úröket nehéz olyan tartalmakkal megtölteni, a negatív attitűdöket, a sok keserves élettapasztalatot meg tudja változtatni, a sok hiányosságot pótolja, és mindez annak érdekében, hogy személyiségük pozitív irányba változzon.

Nehéz út ez, de bármennyire rögzös mi mégse futamodunk meg, ott maradunk és változatlanul szeretjük és elfogadjuk őket. Azt szeretnénk, ha ezek a gyerekek boldogabb, teljesebb és sikeresebb, normális életet tudnának élni, ha elfogadnák őket az emberek és befogadná őket a társadalom, ha megtalálnák a helyüket a világban.

Kacso Erika, psziholog Fundația Talentum

„Otthon” a Marosvécsi Neuropszichiátriai Rehabilitációs Központban

Értelmi fogyatékos személyek sokasága talált egy nagy családra a Marosvécsi Neuropszichiátriai Rehabilitációs Központban, akik az élet terhét viselik, mivelhogy fogyatékkal születtek és a társadalmi, anyagi problémákkal küszködő családjaik cserben hagyták.

Összesen 310 fiatal és idős, 18 és 87 év közötti felnőtt talált rá az „örökbefogadó család” – a központ alkalmazottainak gondviselésére.

Dr. Pokorny László, a Marosvécsi Neuropszichiátriai Rehabilitációs Központ igazgatója így vélekedik: „Bentlakóink többnyire problémás családból származnak vagy idős szüleik már nem tudnak gondoskodni róluk, esetleg már meghaltak és a hozzátartozóik távol tartozkodnak. Visszont mindezek száma elenyésző ahhoz képest, hogy ellátottaink többségének CSAK MI VAGYUNK.”

A részvétel „orvosság” az önbecsülés növelésére

Korlátlan időre vannak elhelyezve nálunk és az alkalmazottak kellő figyelmét élvezik, különféle életminőség növelő, felépülést serkentő, rehabilitációs, integrációs és társadalmi részvételt elősegítő tevékenységen vesznek részt.

„Hatékony minden amit itt csinálnak: a foglalkozásterápia, a terápiás munka, torna, séta, vásárlás, minden ami foglalkozás. Hasznosnak kell érezzék magukat, mert többségük a társadalom kirekesztettjének tekinti magát és ez nem így van. Mindenki van valami jó és ezt fel is kell használni. A

tevékenységek által csökkentettük a gyógyszeres kezelésüket, mint olyan nem kell ugyanazt a dózis antipszichotikumot és antidepressziós szert beszédjék, és ezen felül pszichológushoz is járnak”, mondta Dr. Dana Roatiș, pszichopatológiai szakértelemmel rendelkező specialista.

Szenvedéllyel és rátermettséggel készült kincsek

Gondozottaink gyógyszeres kezelését foglalkozásterápiával és felépülésüket serkentő tevékenységekkel kombináljuk, mint például fizikoterápiával, gyógytornával, művészeti terápiával (art-terápia), foglalkozás-terápiával (ergoterápia), zeneterápiával, tánc és drámával, stb. Kezük munkájából igazi kincsek születnek, lelkiismeretesen kidolgozott kézműves termékek, kerámiák, szőnyegek, szöttek, textiliák, valamint gyertyák. „Nagy előnnyel bír műhelyeinkben a munka, mivel növeli az önbecsülésüket és általa hasznosnak érzik magukat. Minden évben kiárusítási kiállítást szervezünk Marosvásárhelyen és másutt, az értékesített kiállított tárgyak utáni bevétel feléhez fizetés formájában jutnak hozzá a gondozottaink”, magyarázta Dr. Barabás Dénes, a foglalkozásterápiás műhely vezetője.

Abandonați de părinți, copiii sunt ajutați de autorități

32 de copii, cu vârsta între 0-6 ani, au fost părăsiți în acest an în unitățile sanitare din județul Mureș, de către mamele lor, din cauza sărăciei, a nivelului scăzut de educație, problemele de sănătate ale copilului, lipsa sprijinului partenerului sau a familiei, etc. Copiii au fost identificați în clinici de pediatrii, maternități, clinici neonatologie-prematuiri, cardiologie –pediatrică, infecțioase.

“Pentru patru copii pentru care părinții nu s-au interesat de aspectul întocmirii certificatului de naștere reprezentanții unităților medicale au efectuat toate demersurile pentru înregistrarea nașterii. În ceea ce privește starea de sănătate a copiilor, majoritatea dintre ei erau sănătoși la data sesizării, însă au existat și probleme medicale: deficiențe asociate, afecțiuni respiratorii, cardiace, născuți cu greutate mică, limfom Hodgkin, diabet renal, distrofie”, a precizat Elida Deak, director general adjunct al DGASPC Mureș.

Reintegrarea în familie, preocupare continuă a autorităților

Reintegrarea copiilor abandonați în familia naturală este, de obicei, dificilă și anevoioasă. Pentru a preîntâmpina multe astfel de situații de abandon, dar și pentru a găsi soluții pentru a-i ajuta pe acești copii, Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Mureș a organizat în această toamnă opt sesiuni de lucru cu personalul specializat din primăriile din județ, respectiv cu asistenți sociali sau persoane cu atribuții de asistență socială, asistenți medicali comunitari și mediatori sanitari, precum și asistenții sociali din cadrul unităților sanitare din județul Mureș, respectiv asistenții sociali care își desfășoară activitatea în cadrul DGASPC Mureș. “Obiectivul principal al acestor sesiuni de lucru, respectiv nevoia de colaborare, necesitatea unor proceduri comune și unitare de lucru în vederea prevenirii separării copilului de familie, reducerea riscului de excluziune socială a acestora, precum și identificarea unor acțiuni concrete de viitor care să îmbunătățească activitatea asistenților sociali și a celorlalte categorii de specialiști implicați în activitățile de asistență socială din județul Mureș și să reducă timpul de intervenție și soluționare a cazurilor sociale, a fost atins”, a conchis Elida Deak.

Din totalul de 223 de persoane invitate au participat 206 specialiști.

Angajatul DGASPC Mureș

„Pentru mine locul de muncă este a doua familie”

S-a pus în slujba copiilor de aproape patru decenii, considerând locul de muncă o a doua familie. Gabriela Maiogan este instructor de educație la Centrul maternal „Materna” din Târgu Mureș, instituție subordonată Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Mureș și a ales această meserie din dragoste pentru copii. Și dacă ar fi să se întoarcă în timp și-ar alege aceeași meserie, a recunoscut femeia.

Reporter: Cum ați ajuns în sistemul de protecție a copilului?

Gabriela Maiogan: Lucrez în sistem din data de 5 octombrie 1975.

Cât am fost copil îmi doream să am o soră sau un frate și mereu îmi întrebam părinții de ce nu mai am frați. Dintotdeauna mi-au plăcut copiii și dorința mea a fost să lucrez cu ei. Inițial m-am îndreptat spre o carieră de profesor, am dat admitere la facultatea din Cluj, dar nu am promovat examenul, deși am avut note destul de bune. Ulterior, o cunoștință care lucra în sistemul de protecție a copilului și care știa că îmi plac foarte mult copiii mi-a propus să încerc să lucrez în sistem. Prima secție unde am lucrat a fost carantina, pe vremea aceea leagănul de copii, ce aparținea de Direcția Sanitară. Am lucrat doi ani acolo, apoi am trecut pe alte secții și ulterior am lucra la secția de prematuri.

Încet, încet a început să se destrame leagănul de copii și eu mi-am dorit să îmi continui activitatea printre copii. Atunci era în discuție deschiderea centrului maternal din Târgu Mureș, am dat examen, l-am luat și mi-am continuat activitatea până în ziua de astăzi.

Rep.: Care este secretul longevității acestui job în cadrul DGASPC Mureș?

G.M.: Pentru mine locul de muncă este a doua familie. Niciodată nu m-am simțit obosită, stresată. Nu pot să spun că nu sunt probleme și greutăți, tot felul de încercări, dar pentru mine a fost ca a doua familie. Ori eram acasă, ori eram la serviciu, era la fel.

Rep.: Este greu să lucrați cu beneficiarii din Centrul Materna?

G.M.: Nu. Este o satisfacție să văd că o mamă care a fost beneficiara noastră, după terminarea perioadei de instituționalizare în unitatea noastră, s-a realizat într-un fel, sau s-a împăcat cu familia, sau și-a găsit un loc de muncă, a terminat o școală. Satisfacția mea este că unele mame au fost ajutate de către noi, într-un fel sau altul.

Rep.: Dacă ar fi să vă întoarceți în timp v-ați alege altă meserie?

G.M.: Nu. Tot cu copiii aș dori să lucrez și o meserie de genul acesta mi-aș alege.

Centrul de Recuperare și Rehabilitare Neuropsihiatrică Luduș

La data de 6 octombrie 2011 a fost semnat contractul de finanțare pentru proiectul cu titlul „Reabilitare, modernizare și dotare clădire pentru înființare Centru de Recuperare și Rehabilitare Neuropsihiatrică Luduș”. Acest proiect se realizează în cadrul Programului Operațional Regional 2007-2013, Axa prioritară 3 - „ÎMBUNĂTĂȚIREA INFRASTRUCTURII SOCIALE”, Domeniul major de intervenție 3.2 - „REABILITAREA/ MODERNIZAREA/ DEZVOLTAREA ȘI ECHIPAREA INFRASTRUCTURII SERVICIILOR SOCIALE”. Valoarea totală a proiectului este de 3.713.785,07 lei din care asistență financiară nerambursabilă - 2.863.105,39 lei, contribuție Consiliul Județean Mureș - 139.000,72 lei și T.V.A. 711.678,96 lei. Termenul de finalizare al proiectului este data de 6 iunie 2013.

Obiectivul specific al proiectului îl reprezintă reabilitarea, modernizarea și dotarea clădirii în care a funcționat până la finele anului 2007 Centrul de Plasament nr. 5 Luduș, în vederea înființării unui Centru de Recuperare și Rehabilitare Neuropsihiatrică în orașul Luduș, serviciu rezidențial nou, care va conduce la creșterea posibilităților de recuperare/ reabilitare medico-socială a persoanelor adulte cu handicap și implicit la creșterea calității vieții

persoanelor instituționalizate în acest centru, cu implicații pozitive asupra gradului de sănătate al beneficiarilor, precum și la facilitarea reintegrării acestora în comunitate.

Grupul țintă este format din persoane adulte cu dizabilități psihice și mintale, cu abilități sociale, de autoîngrijire și autogospodărire scăzute, care au nevoie de asistență și tratament într-un mediu rezidențial organizat, sub supraveghere specializată.

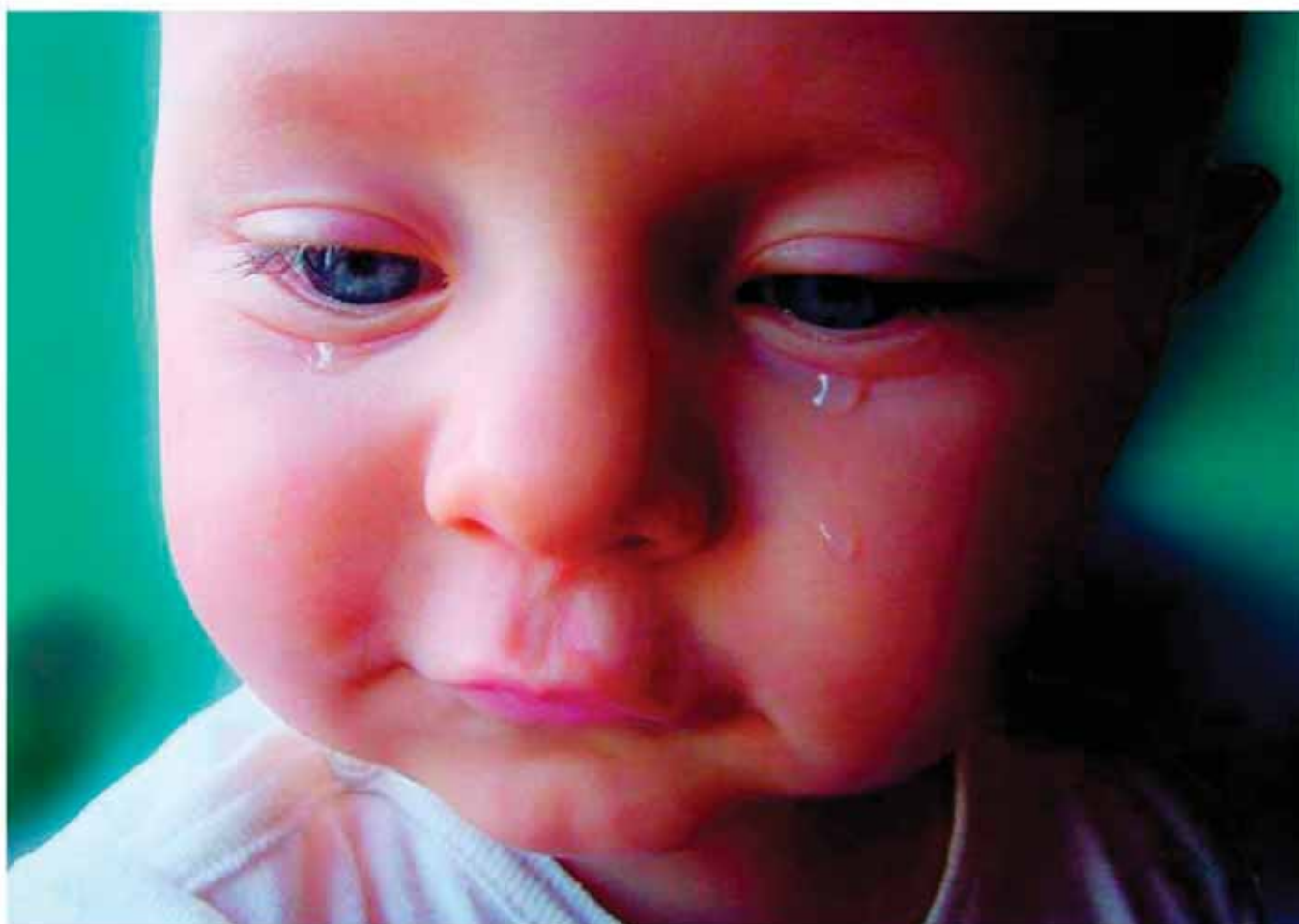
Beneficiarii direcți ai proiectului sunt un număr de 108 persoane cu dizabilități psihice și neuropsihice, deopotrivă femei și bărbați, posesoare de Certificat de încadrare în grad de handicap eliberate de Comisia de Evaluare a persoanelor Adulte cu Handicap Mureș, persoane cu dizabilități care vor fi admise în noile spații de cazare.

O altă categorie de beneficiari direcți o reprezintă un număr de 74 persoane care urmează a fi angajate în urma înființării Centrului de Recuperare și Rehabilitare Neuropsihiatrică Luduș.

În cursul lunii iunie 2012 au început lucrările de reabilitare și modernizare ale clădirii în care va funcționa viitorul centru de recuperare și reabilitare neuropsihiatrică. Valoarea contractului de lucrări este de 2.089.000 lei + T.V.A. iar termenul de execuție al lucrării este de zece luni, respectiv 10.04.2013.

Vrei să ai un LOC DE MUNCĂ și în același timp
SĂ OFERI O FAMILIE unui copil aflat în dificultate?

ȘI TU POTI DEVENI PĂRINTE DE PROFESIE!

Dacă ai condiții materiale și morale pentru
a primi în îngrijire un copil mic (sub 2 ani),
te poți înscrie la cursul de formare organizat de
Direcția Generală de Asistență Socială
și Protecția Copilului.

CONSILIUL JUDETEAN MURES,
COMISIA PENTRU PROTECTIA COPILULUI

Detalii despre posibilitatea de a deveni ASISTENT MATERNAL PROFESIONIST găsești
la sediul DGASPC (Tg-Mureș, str. Trebely nr. 7, tel. 0265-211699 sau 0265-213512),
la Primăria din localitate sau pe

www.dgaspcmures.ro, www.cjmures.ro, <http://ms.poltiaromana.ro>